

ת"פ 48638/03/20 - מדינת ישראל נגד עמאד אבו סנינה

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני כב' השופט רפי כרמל, סגן נשיא

ת"פ 48638-03-20

בעניין: מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
נגד
עמאד אבו סנינה
ע"י ב"כ עו"ד לאה צמל
המאשימה
הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירה של מגע עם סוכן חוץ עפ"י סעיף 114 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), בעבירה של חברות בארגון טרור לפי סעיף 22(ב) לחוק המאבק בטרור, בעבירה של פעולה ברכוש טרור לפי סעיף 31(א) לחוק חברות בארגון טרור, ובעבירה של קשר לפשע לפי סעיף 499 לחוק העונשין.

2. הצדדים הסכימו על נוסח מתוקן לכתב האישום, בו הודה הנאשם ועל פיו הורשע. כמו כן, הסכימו הצדדים כי המאשימה תטען ל - 40 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס, וכן תבקש להפעיל את עונשי המאסר מותנים של הנאשם בחופף לעונש המאסר שיוטל עליו, וההגנה תהיה חופשית בטיעוניה.

3. ואלה המעשים על פי כתב האישום המתוקן:

לפי האישום הראשון, בשנת 2019 הצטרף הנאשם כסטודנט לארגון "**אלכותלה אלאיסלאמיה**" ומאז הוא חבר בו (להלן: "**הארגון**"). ארגון זה הוכרז ארגון טרור ע"י ממשלת ישראל ביום 31.8.2000. בשנת 2019 שימש הנאשם אחראי על הארגון באוניברסיטת אלקודס באבו דיס (להלן: "**האוניברסיטה**"). באותה שנה, פנה אל הנאשם פעיל בארגון (להלן: "**בוגי**"), ולבקשתו, הסכים להשיג תמיכה כספית לצורך פעילות הארגון באוניברסיטה. זמן מה לאחר מכן, העביר הנאשם לאותו פעיל סכום של 800 ₪, בו עשה הפעיל שימוש לצורך האמור. לאחר מכן, באותה שנה, עמד הנאשם בקשר עם פעיל חמאס שאינו נמצא בישראל. הנאשם חשד שהוא פעיל חמאס, אך נמנע מלברר זאת, הוא ביקש ממנו תמיכה כספית לפעילות הארגון, והלה נענה. בהתאם לכך, העביר פעיל החמאס לנאשם דרך שליח, במספר העברות ולאורך מספר חודשים, סכום של 1,000-2,000 דולר בכל העברה. הנאשם העביר כסף זה לפעילות הארגון באוניברסיטה. בתחילת חודש דצמבר 2019, פנה הנאשם אל בוגי על מנת לארגן פעילות ליום השנה

עמוד 1

לייסוד ארגון החמאס באוניברסיטה. לצורך כך, נתן הנאשם לבוג'י מכשיר טלפון ייעודי על מנת שיוכל לתקשר עם הנאשם, והנאשם שמר במכשיר הטלפון את עצמו תחת שם בדוי. הנאשם ובוג'י שוחחו על האירוע ותיאמו את מיקומו, כך שיהיה על מדרגות האוניברסיטה, ותיאמו את הבאת דגלי חמאס מהמחסן לאירוע. בשל מעשיו באישום זה הורשע הנאשם בעבירות של מגע עם סוכן חוץ, חברות בארגון טרור ופעולה ברכוש טרור.

לפי האישום השני, בראשית חודש פברואר 2020, קשר הנאשם, ביחד עם מאלק אבו סנינה ורשיד רשק (להלן, בהתאמה: "מאלק", "רשיד", וביחד - "החבורה"), לרכוש זיקוקים כדי לירות אותם לעבר כוחות הביטחון במסגד אל-אקצה בליל אל-קדר. החבורה הציעה לאדם נוסף לקחת חלק בתכניתם, אולם הלה סירב. בהמשך, ביום 3.2.20, בשעת הערב, נסעה החבורה לחנות בישוב אלבירה, שם ביקש הנאשם מבעל החנות, פאדי, 3-4 קרטונים של זיקוקים. בזמן שהחבורה המתינה לתשובתו של פאדי בנוגע לזיקוקים, נסעה החבורה לענתא והנאשם ומאלק רכשו מכשיר טלפון סלולארי וכרטיס סים כדי שיוכלו להתקשר באמצעותו לפאדי. הם התקשרו לפאדי והלה אמר שאין ביכולתו לספק להם את הזיקוקים. החבורה נסעה לכפר כובאר כדי לקנות את הזיקוקים אך לא הצליחה למצוא אדם שימכור להם את הזיקוקים. ביום 5.2.20, לאחר שמאלק התקשר לנאשם והציע לו לרכוש זיקוקים בחברון, נסעו השניים לחברון ונפגשו עם אדם שמכר להם 4 קרטונים, כשבכל קרטון 12 כוורות, ובכל אחת מהן 25 זיקוקים לצרכי מסחר. הם סיכמו עמו שירכשו ממנו זיקוקים נוספים לאותו צורך הנ"ל, אך הדבר לא עלה בידיהם. בכך הורשע הנאשם בקשירת קשר לביצוע פשע.

טענות הצדדים

טענות המאשימה

4. המאשימה טוענת כי המעשים בהם הורשע הנאשם, אינם בגדר פעילות תמימה של סטודנטים, שכן לא ניתן להתעלם מכך שהארגון בו פעל הוא ארגון טרור המגייס כספים ומקדם את פעילותו של ארגון חמאס. פסיקת בימ"ש העליון קבעה שהפעילות של הארגון היא אזרחית, אך קשורה לארגון טרור. המאשימה הפנתה בהקשר זה לדברי כב' השופט עמית בתיק ע"פ 392/12 פסקה 4, המתייחס לשילוב בין הפונקציות האזרחיות לצבאיות, והפנתה גם לע"פ 5446/19. באשר לנאשם, הנאשם היה אחראי על הארגון באוניברסיטה. הוא לא היה פעיל זוטרי, אלא בעל תפקיד מפתח, עזר לאנשים בגיוס כספים, עמד בקשר עם סוכן חוץ והסתיר את פעילותו באמצעות מכשירי טלפון. כמו כן, הוא לא היסס ופנה לאדם שחשב שהוא פעיל חמאס לצורך איסוף כספים. הנאשם ארגן גם את יום יסוד הארגון דבר המעיד על מעורבותו המלאה בארגון. הפעילות שלו נמשכה על פני תקופה מתמשכת ובנוסף לאותה פעילות ניתן לראות את חלקו של הנאשם בקניית הזיקוקים. המאשימה טוענת כי מעשיו של הנאשם פוגעים בביטחון המדינה, בטחון הציבור וכוחות הביטחון. (באה הפנייה לע"פ 1466/20, 6356/13, תפ"ח 16972-02-16). המאשימה סבורה כי נכון לקבוע שני מתחמי ענישה נפרדים ושונים: ביחס לאישום הראשון - מתחם של 22-50 חודשי מאסר, ובאישום השני, בהתאם למה שנקבע לעניינו של רישק, שותפו של הנאשם (ת"פ 5236-03-20), מתחם של 10-30 חודשי מאסר.

5. לגבי נסיבות ביצוע העבירה, נטען כי הנאשם הודה בכתב האישום, ומשפטו זה הוא הפעם השלישית בה הוא נפגש עם בתי המשפט בתקופה קצרה. במקרים הקודמים הוטלו עליו מאסרים בפועל ומאסרים מותנים שלא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות. לכן יש לשים דגש על שיקולי הגמול וההרתעה בעניינו. בהתאם להסכמת הצדדים הסדר

הטיעון, טוענת המאשימה לעונש כולל של 40 חודשי מאסר בפועל, הכוללים באופן חופף את המאסרים המתונים, וכן למאסר על תנאי וקנס לשיקול דעת בימ"ש.

טענות ההגנה

6. ההגנה טוענת כי התנועה היא אכן תנועת בת והיא איננה קיימת באוניברסיטאות בישראל, אלא באוניברסיטאות בגדה. לשיטתה, מדובר בפעילות סטודנטאית פוליטית והשאלה היא איך בימ"ש יכול לבחון את העונש שמגיע על פעילות כזו.

7. באשר למעשי הנאשם על פי כתב האישום המתוקן, נטען כי הוא פעל בארגון במשך תקופת זמן לא ידועה, ומשכך, יש להניח לטובתו את המינימום האפשרי של התקופה. כמו כן, מדובר בארגון דל משאבים, ובאותה התקופה הנאשם לא היה אחראי עליו. מדובר בקבוצה דועכת שמגיעה למצב שאין לה כסף לפעילות. בוג'י ביקש מהנאשם שיביא לו כסף לפעילות והנאשם נתן לו 800 ש"ח מכיסו ומכספו שלו, ששימשו לקניית ממתקים לרגל אירוע להולדת הנביא מוחמד. הקשר של הנאשם לארגון נוצר רק מאחר שהיה סטודנט באותה אוניברסיטה, ואם לא היה סטודנט לא היה מתחבר לאותה פעילות.

נטען כי בוג'י, שהיה מפעיל בארגון, פנה לנאשם ואמר שלא ניתן לפעול באוניברסיטה מאחר שאין מימון, ואז נוצר קשר עלום שמקורותיו לא ידועים עם אדם המשתמש בכינוי אחמד כדורה, והנאשם חשד שהפעיל הוא פעיל חמאס. כלומר, מדובר בעצימת עיניים בלבד מצד הנאשם, והוא קיבל כמה העברות לאורך כמה חודשים בסכומי מינימום. כמו כן, בחודש ספטמבר 2012, בוג'י אמר שצריך לעשות משהו להולדת חמאס, השניים מדברים ומתאמים את מקום האירוע במדרגות האוניברסיטה לשם יובאו דגלים. בוג'י עומד לדין בבימ"ש צבאי בעופר. בכתב האישום בעניינו, מתוארים דברים מקבילים לכתב האישום העוסק בנאשם, שם נאמר שבוג'י פנה לנאשם וביקש ממנו סיוע כלכלי והנאשם אמר שיבדוק ונתן לו 800 שקל. ב- 800 ₪ קנו ממתקים ופירות לצורך אירוע להולדת הנביא מוחמד. בסעיף ה' בכתב האישום של בוג'י, נכתב כי בדצמבר 2019 אמרו שיעשו פעילות, אך הפעילות הייתה עם אחרים והביאו 15 דגלי חמאס שעשו בהם שימוש, בוג'י נשא נאום ברכה באירוע הזה, והנאשם כבר לא היה מוזכר יותר. בוג'י הוא עד תביעה בתיק דנן, והנאשם עד תביעה במשפטו.

8. באשר לחשיבות הפעילות, נטען כי הפעילות מתרחשת באוניברסיטאות בגדה. באה הפניה לפסיקה ממנה ניתן ללמוד, כך נטען, כי הוטלו עונשים קלים במקרים חמורים יותר.

לעמדת ההגנה, אם מחברים את עשרת החודשים שהוטלו על השותף באישום השני, שהיה פעיל יותר מהנאשם, ל- 16 חודשי מאסר על תנאי בהפעלה, העונש צריך להיות עד 30 חודשי מאסר, הכוללים את כל העונש. הסנגורית טוענת כי תיק זה הגיע לבימ"ש המחוזי בגלל אותו אזכור של משהו מחו"ל, שזהותו לא ידועה, שמעביר כסף. לגבי מגע עם סוכן חוץ, נטען כי הידיעה והכוונה של הנאשם הן ברמה של עצימת עיניים. הוא חשד, נמנע מלברר והלך בין הטיפות. הסנגורית הפנתה לפסיקה וטענה כי על נאשמים שהיה להם מגע חוץ עם סוכן חוץ הוטלו 8-10 חודשי מאסר. לגבי רישק, שהיה פעיל יותר מהנאשם, הפנתה הסנגורית לס"ק 4 באישום השני וטענה כי עובדה הזו מדברת בעד עצמה.

9. עוד נטען כי לימודיו של הנאשם נקטעו בגלל מעצרו, זו פגיעה לכשעצמה. האישום השני מדבר על ניסיונות שלא צלחו לרכוש זקוקים כדי לחגוג את ליל קאדר. מאלק הוא האחראי והוא זה שמצליח לארגן את הקרטון עם כוורות, שנתפסו במקום ולא נעשה שימוש בזקוקים.

10. הנאשם פנה לבית המשפט, אמר כי הוא יודע שעבר על החוק, הוא רוצה לרצות את עונשו על מעשיו ולחזור לחיים הרגילים שלו.

דין

11. מעשיו של הנאשם כלולים בשני אישומים והוא הורשע בעבירות שונות. שני האישומים עוסקים במעשים קרובים, הפוגעים באותם ערכים מוגנים ובוצעו ברצף זמנים אחד, כחלק מתפיסת עולמו של הנאשם, ולפיכך, יש לראות בהם מעשה עברייני אחד ולקבוע מתחם עונש הולם אחד למכלול מעשי הנאשם.

12. חומרת מעשיו של הנאשם ברורה: הנאשם חבר לארגון טרור, הוא קיים קשר עם סוכן חוץ והשיג כספים בסכומים משמעותיים למימון פעילות הארגון במשך תקופה בת מספר חודשים. טענת ההגנה, לפיה פעילות הנאשם בארגון היתה בעלת אופי סטודנטיאלי פוליטי והנה נסיבה לקולה - דינה להידחות. הכלל הנוהג בפסיקה הוא כי פעילות של ארגון טרור הנה פעילות אסורה גם כאשר היא כוללת מעשים לגיטימיים לכאורה (ר': ע"פ 1784/14 **עאשור נ' מדינת ישראל** (2015); ע"פ 2550/14 **חמדיה נ' מדינת ישראל** (2015)). חברות הנאשם בארגון טרור ופעילותו במסגרת ארגון העוסק בחתירה תחת יסודות קיומה של מדינת ישראל, פוגעות בערכים של ביטחון המדינה, ריבונותה ושלטון החוק. בעבריינות על רקע אידאולוגי לאומני, שיקול ההרתעה מקבל את הבכורה מבין שיקולי הענישה (ר': ע"פ 1163/07 **אבו חדיר נ' מדינת ישראל** (2007)) והפסיקה הנזכרת שם). במסגרת חוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016, הורה המחוקק על החמרת הענישה במסגרת עליית מדרגה במאבק בטרור במישור המשפט הפלילי, והפסיקה קוראת לבתי המשפט ליישם זאת בדרך של הטלת ענישה מחמירה (ע"פ 1466/20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (2020)).

כמו כן, גם כתוצאה ממעשיו של הנאשם באישום השני, לפיו קשר הנאשם קשר לתקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות, נפגעו הערכים המוגנים שעיקרם בטחון המדינה ושלום הציבור, וכן גם הערך של ביטחונם ושלומם של אנשי כוחות הביטחון ויכולתם להשליט סדר ולמלא תפקידם. הנאשם פעל בצוותא לרכישת זיקוקים לשם יידויים לעבר כוחות הביטחון במסגד אל אקצה. הנאשם וחבורתו רכשו כמות גדולה של זיקוקים והתכוונו לרכוש כמות נוספת בטרם נתפסו. הם עשו כן לאחר מאמצים וניסיונות קודמים שכשלו, וניסו לטשטש את עקבותיהם, באופן המעיד על דבקותם במטרה ונחישותם להביא לפגיעה מוצלחת בשוטרים ובחיללים. אין צורך להכביר מילים אודות כוחם הקטלני של זיקוקים, שבכוחם להמית אדם, והחומרה שבעבירה זו הנה ברורה. אמנם בסופו של דבר לא נגרמו ממעשיו של הנאשם נזקים ידועים ותכניתו לא יצאה אל הפועל, אך פוטנציאל הסכנה הגלום במעשים הוא רב ובגין עבירה זו מתחייבת ענישה ממשית ומוחשית. לאור אלה, מתחם העונש ההולם את מכלול העבירות בהן הורשע הנאשם הוא מאסר בפועל לתקופה שבין 25 חודשים ועד 45 חודשים.

14. באשר לעונש הראוי לנאשם: הנאשם הינו יליד 1995. לזכותו של הנאשם יש לזקוף את הודאתו בביצוע המעשי, שתרמה לייעול ההליך ולחיסכון בזמן שיפוטי, וכן החרטה שהביע. לחובת הנאשם נזקף גם עברו הפלילי, בגינו נדון למאסרים בפועל ולמאסרים מותנים. הנאשם ביצע את המעשים בעת שתלויים ועומדים נגדו מאסרים על תנאי ברי הפעלה בגין הרשעות קודמות, באופן המלמד על כישלון ההרתעה בעניינו. שקלול הנתונים מביא לכך שאני גוזר על הנאשם כלהלן:

א. מאסר בפועל לתקופה של 36 חודשים. תחילת מאסרו מיום מעצרו.

ב. הפעלת המאסרים המותנים בתיק 6392-05-17 (לתקופת 12 חודשים) ובתיק 46635-12-18 (לתקופת 4 חודשים) באופן שמאסרים אלה יחולו בחופף לעונש שנגזר עליו בקשר לתיק זה.

ג. מאסר מותנה לתקופה של 10 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

זכות ערעור לבית משפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ז אדר תשפ"א,
11 במרץ, 2021, במעמד
ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם
והנאשם בעצמו.

**השופט רפי כרמל, סגן
נשיא**